

بررسی اصلاح خاکها به روش آبشویی (مطالعه موردی حوزه جنوب کرخه)

پروفسور حیدرعلی کشکولی

سمت (استاد تمام دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان)

مهندس مهدی والی پور

سمت (کارشناس ارشد اجرایی سازمان آب و برق خوزستان) و آدرس الکترونیکی mwalipour@yahoo.com

()

چکیده :

با توجه به محدودیت منابع آب و خاک و نیاز به تولید بیشتر محصولات کشاورزی برای تأمین نیاز غذایی انسان و در جهت استفاده بهینه از منابع موجود و فراهم نمودن منابع جدید برای توسعه کشاورزی، مطالعات آبشویی و اصلاح اراضی دشت هوفل به منظور اصلاح و بهسازی و بهره برداری صحیح از این اراضی و همچنین برآورد مقدار آب لازم برای آبشویی املاح محلول از نیمرخ خاک در این منطقه (مطالعه موردی حوزه جنوب کرخه) انجام گرفته است. هرگونه سرمایه گذاری در جهت توسعه کشاورزی در اراضی شور و سدیمی در گرو احداث شبکه زهکشی و اجرای برنامه اصلاح خاک به منظور بهبود خواص فیزیکی و شیمی خاک می باشد. در این تحقیق آزمایش در چهار منطقه حوزه جنوب کرخه در عمقهای ۲۵-۰، ۵۰-۲۵، ۷۵-۵۰، ۱۰۰-۷۵، ۱۲۵-۱۰۰، ۱۵۰-۱۲۵ سانتی متر انجام و نتایج آن مورد بررسی قرار می گیرند که هدف رسم منحنیهای شوری و سدیم زدایی در چهار منطقه (در سه ایستگاه به روش غرقابی و یک ایستگاه به روش تناوب) شمال دشت هوفل طرحهای حوزه جنوب کرخه و اثر ماده اصلاح کننده سدیم بر شستشوی املاح و سدیم می باشد. همچنین ارائه فرمولهای تجربی مناسب جهت استفاده در برآورد آب مورد نیاز برای اصلاح مناطق مورد نظر از دیگر اهداف طرح بوده است. آزمایشات و اندازه گیریهای صحرائی و نتایج تجزیه و تحلیل مربوط به آزمون های آبشویی شامل معادلات آبشویی، کلاس شوری و قلبائیت خاک پس از آبشویی و سایر اطلاعات لازم که شامل نفوذ پذیری خاک سطحی، ضریب آبگذری، سطح آب زیر زمینی، عمق لایه محدود کننده ارائه و مورد بحث قرار می گیرد

واژه های کلیدی: اصلاح خاکها - آبشویی - جنوب کرخه خوزستان

مقدمه :

در بسیاری از مناطق دنیا به ویژه در نواحی خشک و نیمه خشک مقدار بارندگی سالانه برای تأمین نیازهای تبخیر و تعرق پوشش گیاهی خاک کافی نیست و هرگونه افزودن آب از منابع دیگر به این خاکها از طریق آبیاری الزاماً سبب افزودن املاح به پروفیل خاک می شود، تجمع نمک در خاک علاوه بر شور کردن خاک باعث ایجاد اختلال در رشد گیاه می شود و تحت این شرایط تولید حداکثر محصول امکان پذیر نمی باشد، کاهش میزان شوری خاک و تولید عملکرد پتانسیل تنها با اجرای عملیات نمک زدایی میسر می گردد. بهترین راه نمک

زدایی شستشوی خاک با آب است، قرار دادن آب بر روی خاک و فرصت دادن به آب برای نفوذ در خاک و انتقال زه آب شور به درون زهکش و یا لایه های تحتانی خاک را آبشویی می نامند. نخستین اقدام برای بهره برداری از منابع خاک های شور و سدیمی، مستلزم انجام مطالعاتی در زمینه اصلاح و بهسازی خاک و مطالعات آبشویی به منظور برآورد میزان آب مورد نیاز برای شستشوی املاح محلول و متعادل نمودن میزان نمک در منطقه رشد گیاهان زراعی می باشد. بخش قابل توجهی از اراضی استان خوزستان دارای مشکلات شوری و یا شوری و قلیائیت با درجات مختلف می باشند از جمله این اراضی، منطقه مورد نظر برای انجام مطالعات آبشویی است. این منطقه در ۵۰ کیلومتری غرب اهواز در شمال رودخانه هوفل حدفاصل روستای سبحانیه تا ۱۰ کیلومتری بعد از پل بستان واقع شده است. قسمت زیادی از اراضی دشت هوفل به درجات مختلف با مشکلات شوری و قلیائیت مواجه می باشند (تقریباً ۷۷ درصد از کل اراضی).

این مطالعات که از نوع تحقیقات بنیادی و زیربنایی می باشد در ۴ ایستگاه مطالعاتی آزمون های شوری و سدیم زدایی به منظور تعیین معادلات آبشویی و تعیین مقدار آب لازم برای آبشویی و اصلاح و بهسازی اراضی به مرحله انجام رسید. امید است که در توسعه کشاورزی و افزایش محصول و بهره برداری بهینه از منابع آب و خاک منطقه مفید واقع شود.

روش اجرای پروژه به شرح ذیل می باشد:

۱ - انتخاب ایستگاه های آبشویی

با توجه به دستورالعمل انجام عملیات صحرایی مطالعات آبشویی و اصلاح اراضی شبکه های آبیاری و زهکشی دشت هوفل و همچنین گزارش مطالعات خاکشناسی نیمه تفصیلی دقیق و بررسی نقشه های شوری و قلیائیت خاکها و گسترش و توزیع کلاسهای مختلف شوری و قلیائیت در خاکهای منطقه مورد نظر ۴ آزمون آبشویی به شرح ذیل انتخاب گردید:

۱ - آزمونهای شوری و سدیم زدایی به روش غرقابی در ۳ ایستگاه A, B, C.

۲ - آزمونهای شوری و سدیم زدایی در یک ایستگاه به روش متناوب D

عواملی که در انتخاب محل ایستگاههای آبشویی مورد نظر قرار گرفت عبارتند از:

۱ - درجه شوری و قلیائیت خاک .

۲ - بافت خاک و سری خاک .

۳ - وسعت اراضی شور و قلیائی .

۴ - نزدیک بودن محل ایستگاه به پروفیل شاهد .

بطور کلی پراکندگی نقاط مطالعاتی بگونه ای است که خصوصیات خاک و اراضی اغلب فازهای خاک را بر روی نقشه های خاکشناسی و طبقه بندی اراضی در بر گرفته است . موقعیت و مشخصات محل آزمونهای آبشویی در هر یک از ایستگاهها در جدول شماره ۱ درج شده است. نقشه محل ایستگاهها نیز در پیوست گزارش ارائه شده است .

جدول (۱): موقعیت و مشخصات ایستگاههای آبخوبی دشت هوفل

شماره آزمون	حالت خاک (M.U)	نوع آزمون	UTM E	UTM N	موقعیت	کلاس شوری و قلیائیت خاک
A	1-3	غرقابی	235044	3497009	بین جاده هوفل و روستای بنده	S4A4
B	2-5	غرقابی	229028	3503349	روبروی روستای شמוש به طرف شمال	S4A4
C	2-5	غرقابی	225837	3506182	روبروی هوفل ابورفص به طرف جاده شنی	S4A4
D	1-3	متناوب	235044	3497009	بین جاده هوفل و روستای بنده	S4A4

۲ - آزمونهای شوری و سدیم زدایی به روش غرقابی

برای انجام این آزمون قطعه زمین یکنواخت با کلاس شوری و سدیمی و سری خاک مربوطه انتخاب گردید و سپس هشت کرت به ابعاد ۱×۱ متر با پشته های از خاکهای مجاور و با فاصله یک متر از یکدیگر ایجاد نموده و دیوارهای کرتها کاملا کوبیده و به وسیله پلاستیک پوشانیده شد.

به همه کرت ها ۲۵ سانتیمتر آب افزوده و پس از گذشت ۲۴ تا ۴۸ ساعت نمونه برداری از کرت اول به وسیله مته در شش عمق ۲۵ سانتیمتری از ۰ تا ۱۵۰ سانتیمتری انجام شد و این کرت حذف گردید. به ۶ کرت باقیمانده ۲۵ سانتیمتر آب افزوده و پس از گذشت ۲۴ تا ۴۸ ساعت نمونه برداری از کرت دوم نیز به همان صورت انجام شد و این کرت حذف گردید. به ۵ کرت باقیمانده ۲۵ سانتیمتر آب افزوده شد و پس از گذشت ۲۴ تا ۴۸ ساعت نمونه برداری از کرت سوم انجام شد. و این عمل تا افزودن ۱۷۵ سانتیمتر آب ادامه یافت. در این ۳ ایستگاه عمق آب زیر زمینی در زمان آزمایش بیشتر از ۲.۵ متر بود. و در آخرین مرحله نمونه برداری از کرت شماره ۷ (پس از کاربرد ۱۷۵ سانتیمتر آب آبخوبی) از عمق ۵ - ۰ سانتیمتر یک نمونه خاک برای تعیین EC و ESP تعادلی خاک تهیه شد. قبل از شروع آبخوبی نیز از محل مناسبی نزدیک کرت های آزمایشی از اعماق ۲۵ - ۰، ۵۰ - ۲۵، ۷۵ - ۵۰، ۱۰۰ - ۷۵، ۱۵۰ - ۱۰۰ سانتیمتری خاک نمونه برداری انجام گرفت (بعنوان شاهد). در این نمونه ها درصد رطوبت خاک و سایر تجزیه های شیمیایی لازم اندازه گیری می گردد. قابل ذکر است که این نمونه ها در پاکتهای پلاستیکی مخصوص جهت حفظ رطوبت خاک نگهداری گردید.

۳ - آزمونهای شوری و سدیم زدایی به روش متناوب

روش انجام این آزمونها مشابه آزمونهای شوری و سدیم زدایی به روش غرقابی می باشد با این تفاوت که افزودن آب به کرت ها به طور متناوب می باشد یعنی کرت در طول آزمایش چند بار خشک و دوباره آب دریافت می کند ولی در روش غرقابی کرت ها تا پایان آزمایش همیشه زیر آب می باشد. در این روش نمونه برداری از خاک و سایر عملیات لازم مثل آزمونهای شوری و سدیم زدایی به روش غرقابی می باشد.

۴ - اندازه گیری نفوذ پذیری خاک سطحی

در محل کلیه ایستگاههای مطالعاتی (۴ ایستگاه) نفوذپذیری خاک سطحی از طریق ۳ جفت استوانه مضاعف اندازه گیری شد. روش کار بدینگونه است که پس از استقرار استوانه ها در خاک و در یک محل مناسب در نزدیکی کرت های آبخوبی، استوانه ها پر از آب شده و عمق نفوذ آب در استوانه داخلی در فواصل زمانی مشخص ثبت گردید. سپس با استفاده از میانگین ارقام هر سه استوانه داخلی و ایجاد همبستگی بین زمان و نفوذ تجمعی، معادلات نفوذ شامل نفوذ تجمعی و نفوذ لحظه ای و همچنین سرعت نفوذ پایه محاسبه و تعیین گردید.

۵ - اندازه گیری ضریب آبگذری

برای اندازه گیری ضریب آبگذری خاک در محل کلیه آزمونهای آبشویی چاهکی به عمق ۲-۳ متر با استفاده از یک اوگر (مته حفاری) به قطر ۴ اینچ حفر شد. در صورت برخورد به آب زیرزمینی حفر چاهک تا عمق حداقل یک متر در زیر سطح ایستایی انجام گرفت و در صورتی که به لایه محدود کننده برخورد می شد حفر چاهک متوقف می گردید. با توجه به عمق لایه محدود کننده در منطقه مطالعاتی حفر چاهک ها بطور معمول تا عمق ۲-۳ متر انجام گرفته است. برای اندازه گیری هدایت هیدرولیکی در محل هر یک از آزمونها از دو روش چاهک (ارنست) و چاهک معکوس استفاده گردید. روش کار بدین صورت بود که اگر در حین حفر چاهک به آب زیرزمینی برخورد می شد از روش ارنست و چنانچه عمق آب زیرزمینی بیشتر از ۳ متر بود از روش گلف برای اندازه گیری ضریب آبگذری خاک (K) استفاده گردید. نحوه انجام هر یک از این دو روش بشرح زیر می باشد:

۵ - ۱ - اندازه گیری ضریب آبگذری خاک به روش چاهک

در این روش پس از برخورد به سطح آب زیرزمینی چاهکی تا عمق ۱ متری در زیر سطح ایستایی حفر و سپس توسط وسیله ای به نام بیلر آب درون چاهک چندین بار خارج می شود تا منافذ دیواره چاهک که در اثر حفاری مسدود شده بود، باز گردد. سپس بعد از گذشت ۲۴ ساعت و حصول اطمینان از ایجاد تعادل در سطح ایستایی، آب درون چاهک توسط بیلر تا عمق حدود ۴۰ سانتیمتر خارج و سرعت بالا آمدن آب در درون چاهک در فواصل زمانی ۲۰ تا ۳۰ ثانیه ثبت گردید. برای انجام این کار (سرعت بالا آمدن آب) از یک نی که توسط خط کش مدرج شده بود استفاده گردید.

برای محاسبه تغییرات سطح آب نسبت به زمان $\Delta Y/\Delta T$ از ارقام مربوط به ۱۰ سانتیمتر اول استفاده می شود. عبارت دیگر زمانی که ۲۵ درصد از آب تخلیه شده مجدداً "بدون چاهک جمع می شود آزمایش پایان یافته تلقی می گردد. در برخی ایستگاهها که دیواره چاه ریزش داشت (به دلیل سبک بودن بافت خاک در زیر سطح ایستایی) از لوله مشبک استفاده گردید و در کف چاهک نیز به عمق حدود ۱۰ سانتیمتر شن ریخته می شد تا از ورود ذرات خاک به درون چاهک جلوگیری شود.

۵ - ۲ - اندازه گیری ضریب آبگذری خاک به روش گلف:

در این روش ابتدا بوسیله مته مخصوص، چاهکی به قطر ۶ سانتی متر بدقت حفاری گردید. پس از آن به وسیله مخصوص دیگری، کف این چاهک بدون فشار دادن کاملاً صاف شده و در نهایت با برس مخصوص دیواره چاهک برای جلوگیری از اثرات اگر، خراشیده شد. سپس دستگاه اندازه گیری در چاهک قرار داده شده و توسط یک سه پایه نگهداری شد. دستگاه اندازه گیری در واقع یک سیفون ماریوت بوده که از جنس لوله های پلکسی گلاس فشرده می باشد. لوله باریک در داخل برای ورود هوا و نگهداشتن فشار هوا برابر فشار اتمسفر تعبیه شده است. در انتهای لوله داخلی در عمق معین، تغذیه هوا هنگام خروج آب از مخزن صورت می گیرد. در بالای مخزن پرماتر یک درپوش قرار می گیرد که لوله هوا از میان آن عبور می کند با برداشتن این درپوش می توان مخزن پرماتر را پر از آب نموده و سپس با بستن درپوش دستگاه آماده آزمایش می شود.

انتهای پرماتر دارای یک قسمت مشبک در انتهای لوله خارجی می باشد. در بالای این قسمت مشبک یک تبدیل قیف مانند قرار دارد. یک لوله موئین در این مکان قرار گرفته و مانند یک سوپاپ قابل باز و بست عمل می کند. این لوله به راحتی بالا و پایین برده می شود به نحوی که با بالا آوردن سوپاپ دستگاه راه اندازه های و با پایین بردن آن، مسیر خروج آب مسدود می گردد. شروع قرائت آزمایش با بالا کشیدن این لوله از مجرای قیف مانند می باشد. آب از دستگاه وارد چاهک شده و در چاهک بالا می آید تا به ارتفاع پایین لوله هوا برسد. تنظیم عمق آب در چاهک با بالا و پایین کشیدن لوله هوا میسر می باشد.

میزان خروج آب از پرماتر بوسیله قرائت ارتفاع آب در مخزن و توسط لوله مدرجی که به جداره بیرونی مخزن چسبانده شده است، انجام می گیرد. جریان حالت ثابت زمانی بدست می آید که افت سطح آب نسبتاً ثابتی در طی زمانهای ثابت بدست آید.

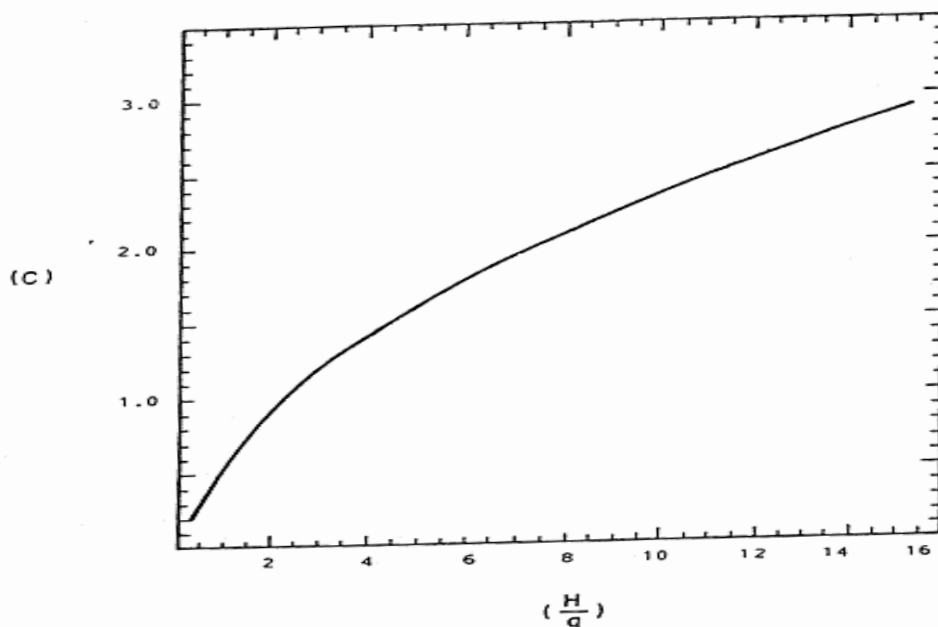
این قرائت ها باید حداقل در طی ۳ یا ۴ فاصله زمانی ثابت بوده و تغییر نکرده و مقادیر ثابتی داشته باشد. سپس مقدار K_{fs} در خاکها با استفاده از رابطه زیر محاسبه می گردد.

$$K_{fs} = \frac{CQ}{2\pi H^2 \left[1 + \left(\frac{C}{2}\right)\left(\frac{a}{H}\right)\right]} \quad (1)$$

در معادله (۱)، Q : جریان ثابت خروجی از چاهک (سانتیمتر مکعب بر ثانیه)، H : عمق آب در چاهک (سانتیمتر)، a : شعاع چاهک (سانتیمتر)، C : نسبت ثابتی که رینولد و همکاران در سال ۱۹۸۳ آن را ارائه و تکمیل نمودند (شکل ۱).

$$K_{fs} = \frac{CQ}{\pi H^2 + \pi a + 2H/a^*} \quad (2)$$

در معادله (۲)، a^* : به نوع خاک محل آزمایش بستگی دارد که برای سه نوع خاک با بافت سبک، سنگین دارای ساختمان و سنگین فاقد ساختمان ارائه شده است.

نمودار (۱): حل معادله ریچاردز پرماترگلف توسط رینولدز

اندازه گیری هدایت هیدرولیکی به روش گلف با استفاده از دستورالعمل ارائه شده (کاتالوگ دستگاه) انجام شد. برای این منظور از دو هد ۵ و ۱۰ سانتیمتری آب در کف چاهک برای تعیین هدایت هیدرولیکی خاک استفاده گردید. در مواردی که نتایج اندازه گیری ها برای هدایت هیدرولیکی اشباع منفی بود، اندازه گیری در نقطه دیگری مجدداً صورت گرفت. از نتایج دبی

نفوذی آب برای دو عمق ۵ و ۱۰ سانتیمتری آب درون چاهک برای محاسبه هدایت هیدرولیکی خاک برابر دستورالعمل دستگاه استفاده شد. کلیه قرائت ها در عمق ۸۰ سانتیمتری از سطح زمین صورت گرفته است.

۶ - نحوه نمونه برداری و تجزیه های آزمایشگاهی نمونه های خاک

کلیه نمونه های خاک قبل، حین و پس از آبخوبی با استفاده از یک مته نمونه برداری به قطر ۳ اینچ و تا عمق ۱/۵ متری خاک با تناوب ۲۵ سانتیمتر تهیه و در داخل کیسه های پلاستیکی قرار داده شده و مشخصات مربوطه بر روی اتیکت نوشته شده و در داخل کیسه پلاستیکی گذاشته شد. مشخصات ثبت شده بر روی اتیکت شامل: نام پروژه، شماره ایستگاه، نوبت آبخوبی، نوع ایستگاه آبخوبی، عمق نمونه برداری می باشد از آب مورد استفاده (رودخانه هوفل) در آزمون های آبخوبی نیز در ۱۰ نقطه از رودخانه نمونه آب بمنظور تجزیه شیمیایی تهیه و به آزمایشگاه ارسال شد.

تجزیه های شیمیایی که بر روی نمونه خاکها انجام گرفته شامل اندازه گیری pH، EC، آنیونها و کاتیونهای محلول در عصاره اشباع، درصد کربنات کلسیم، درصد گچ، ESP، CEC، SAR می باشد.

نتایج

در این بخش خلاصه نتایج مربوط به آزمایشات و اندازه گیری های صحرائی و نتایج تجزیه و تحلیل مربوط به آزمون های آبخوبی شامل معادلات آبخوبی، کلاس شوری و قلیائیت خاک پس از آبخوبی و سایر اطلاعات لازم ارائه و مورد بحث قرار می گیرد. در جدول شماره ۲ خلاصه نتایج مربوط به آزمون های آبخوبی درج شده است.

جدول (۲): خلاصه نتایج مربوط به آزمون های آبخوبی

معادلات آبخوبی		کلاس شوری و قلیائیت پس از آبخوبی		عمق سطح ایستابی (m)	عمق لایه محدود کننده (m)	ضریب آبگذری m / day	نفوذ پایه mm / h	ایستگاه
سدیم زدایی	شوری زدایی	0 - 150 cm	0 - 50 cm					
$Y = -0.066 \ln(x) + 0.898$	$Y = -0.172 \ln(x) + 0.836$	S2A3	S2A2	۲	۳	0.69	1.28	A
$Y = 0.055 \ln(x) + 0.701$	$Y = -0.135 \ln(x) + 0.504$	S2A3	S2A3	۲/۸-۳	۲,۵	0.31	2.5	B
$Y = -0.043 \ln(x) + 0.802$	$Y = -0.216 \ln(x) + 0.648$	S2A3	S2A2	۲-۲/۷	2.5	0.22	1.53	C
$Y = -0.069 \ln(x) + 0.810$	$Y = -0.259 \ln(x) + 0.800$	S3A3	S2A3	۲	۳	0.69	1.28	D

● نفوذپذیری خاک سطحی

سرعت نفوذ پایه در اراضی بین ۱/۲۸ تا ۲/۵ میلیمتر در ساعت متغیر می باشد. کمترین آن در ایستگاه A و بیشترین آن در ایستگاه B مشاهده می شود. در ۷۵ درصد از ایستگاهها نفوذپذیری خاک خیلی آهسته، در ۲۵ درصد آهسته می باشد.

● ضریب آبگذری

این ضریب در آزمونهای انجام شده بین ۰/۲۲ تا ۰/۶۹ متر در روز متغیر می باشد.

● سطح آب زیرزمینی

عمق آب زیرزمینی نسبت به سطح زمین بین ۲ تا ۳ متر متغیر است. در ۵۰ درصد از اندازه گیری در محل ایستگاهها این عمق ۳ تا ۳ متر، در ۵۰ درصد دیگر بیشتر از ۲ متر می باشد.

● عمق لایه محدود کننده

عمق لایه محدود کننده در منطقه مورد مطالعه بین ۲ تا ۳ متر و بیشتر از ۳ متر تغییر می کند. تقریباً در ۵۰ درصد از آزمون ها این لایه در عمق بیشتر از ۳ متر قرار گرفته است و در ۵۰ درصد دیگر نیز ۲ متر میباشد البته محل دقیق لایه محدود کننده در مطالعات لایه بندی تعیین خواهد شد.

● کلاس شوری و قلیائیت خاک پس از آبخویی

بر اساس نتایج بدست آمده کلاس شوری و قلیائیت خاک پس از آب آبخویی در عمق ۵۰ - ۰ سانتیمتری S2A2، S2A3، S2A2 و S2A3 می باشد

در عمق ۱۵۰ - ۰ سانتیمتری کلاس شوری و قلیائیت خاک پس از آبخویی شامل S2A3، S2A3، S2A3، S3A3 می باشد.

بطور کلی نتایج نشان می دهد که پس از آبخویی کلاس شوری و قلیائیت کاهش پیدا نموده است و در عمق ۵۰ - ۰ سانتیمتری حداکثر کلاس مشاهده شده S2 می باشد و بنابراین پس از آبخویی اراضی با کاربرد ۱/۷۵ متر آب، می توان از گیاهان مقاوم به شوری مانند گندم و جو استفاده نموده و اقدام به کشت و کار نمود. البته به منظور برآورد مقدار آب آبخویی لازم برای عمق و شوری مشخص خاک و برای گیاه مورد نظر لازم است از معادلات شوری زدایی برای هر منطقه استفاده شود.

توصیه و پیشنهادات

از نظر اقتصادی انجام فعالیت های کشاورزی برای تولید محصولات زراعی در اراضی شور و قلیا که اغلب با شرایط ماندابی بودن نیز همراه می باشد، احتیاج به رعایت موارد خاص و تمهیدات پیچیده ای دارد که با روشهای بهره برداری از منابع خاک و آب مناسب، متفاوت است. بدیهی است هرگونه سرمایه گذاری در جهت توسعه کشاورزی در اراضی شور و سدیمی در گرو احداث شبکه زهکشی و اجرای برنامه اصلاح خاک به منظور بهبود خواص فیزیکوشیمیایی خاک می باشد. بنابراین با توجه به خواص فیزیکوشیمیایی خاکهای شور و قلیا که در منطقه مورد مطالعه وجود دارد، اصلاح این خاکها از طریق آبخویی املاح متراکم شده در محدوده ریشه، در شرایط عادی امکان پذیر بوده و فقط لازم است که برخی مسائل فنی در این زمینه مورد توجه قرار گیرد که در ذیل به آنها اشاره می شود:

۱ - بدون ایجاد امکانات زهکشی، آبخویی املاح و اجرای عملیات بهسازی خاک عمل بیهوده ای است زیرا گرایش به شور و سدیمی شدن خاک و انتقال املاح شسته شده به طبقات سطحی بدلیل کم عمق بودن سطح ایستابی وجود دارد و لازم است با احداث شبکه های زهکش سطح آب زیرزمینی کنترل و تعمیق شود.

۲ - در خاکهای سدیمی بعلت انتشار ذرات رس بویژه در لایه های سطحی خاک و در نتیجه تراکم آنها در لایه های زیرین، معمولاً طبقه غیر قابل نفوذ و متراکمی پدید می آید که امکان نفوذ و تحرک آب را کاهش داده و فرآیند اصلاح خاک را کند می نماید. به همین علت لازم است برخی اقدامات فیزیکی و بیولوژیکی به منظور بهبود خواص فیزیکی خاک به عمل آید، این مسأله در اراضی پست که اغلب در مجاورت یک ابرگیر بزرگ (ابهای مازاد زمینهای کشاورزی بالا دست به این برکه می ریزد) قرار گرفته، به وضوح مشاهده می شود.

بنابراین به منظور تسریع در عملیات آبخویی و شوری زدایی بهتر است با انجام شخم عمیق توسط ساب سویلر قبل از عملیات آبخویی همراه با مصرف کود دامی و یا زیر خاک نمودن کاه و کلش غلات، وضعیت نفوذپذیری

خاک را بهبود ببخشد. زراعت برنج نیز برای اصلاح این اراضی توصیه می شود زیرا بر اثر تولید گاز کربنیک توسط ریشه گیاه، حلالیت کربنات کلسیم را افزایش داده و امکان جایگزینی بیشتر یون کلسیم با یون سدیم فراهم می شود. لازم به ذکر است که کشاورزان منطقه در برخی مناطق این اقدامات را انجام داده اند.

۳- با توجه به تجربیات موجود، راندمان آبیویی به روش آبیویی متناوب بیشتر از روش غرقابی می باشد بنابراین توصیه می شود برنامه آبیویی بصورت متناوب و کاربرد ۲۰ سانتیمتر آب در هر نوبت و حتی الامکان در ماههایی از سال که میزان تبخیر کمتر است انجام گیرد مگر اینکه زمان لازم برای عملیات آبیویی وجود نداشته باشد که در آن صورت روش آبیویی غرقاب ترجیح داده می شود. روش آبیویی غرقابی بیشتر برای اراضی که دارای نفوذپذیری زیاد بوده و سطح آب زیرزمینی نیز عمیق است کاربرد دارد.

۴- با توجه به شوری زیاد در اغلب اراضی منطقه، ممکن است کاهش شوری خاک برای تولید حداکثر عملکرد و تا عمق یک متری خاک نیاز به مقدار آب آبیویی زیادی باشد که توجه اقتصادی ندارد، پیشنهاد می شود برای برآورد آب مورد نیاز آبیویی سطح شوری مربوط به عملکرد نسبی ۷۵ درصد یک گیاه مقاوم به شوری مانند جو یا گندم و تا عمق ۳۰-۰ سانتیمتری خاک انتخاب شود. بدیهی است عملیات اصلاح خاک را می توان توأم با کشت گیاهان مقاوم به شوری پس از آبیویی مقدماتی ادامه داد.

۵- مدیریت اراضی شور و قلیا پس از اصلاح و آبیویی مسأله مهمی است که باید بدان توجه شود. معمولاً پس از یک دوره آبیویی حاصلخیزی خاک به دلیل شستشوی عناصر غذایی کاهش می یابد بنابراین کشت گیاهان خانواده بقولات برای بهبود حاصلخیزی و خواص فیزیکی خاک می تواند مفید واقع شود.

۶- نظر به اینکه در سالهای اولیه بعد از عملیات آبیویی و اصلاح اراضی امکان حرکت املاح از لایه های تحتانی به سطح خاک در اثر تبخیر وجود دارد، توصیه می شود در ماههای گرم سال سطح اراضی آبیویی شده بدون پوشش گیاهی باقی نماند و حتی الامکان کاه و کلش غلات پس از برداشت محصول روی سطح خاک باقی بماند تا باعث تعدیل تبخیر از سطح خاک گردد.

تقدیر و تشکر

با تشکر از دفتر تحقیقات آب و برق خوزستان

منابع:

- ۱- اکرم، مجتبی. (۱۳۶۳). راهنمای آزمایشات زهکشی. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
- ۲- بای بوردی، محمد. (۱۳۶۸). اصول مهندسی زهکشی و بهسازی خاک. انتشارات دانشگاه تهران.
- ۳- پذیرا، ابراهیم. (۱۳۶۵). اصول اصلاح فیزیکوشیمیایی خاکهای شور و قلیا. جزوه درسی فیزیک خاک تکمیلی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
- ۴- دستورالعمل آزمایشهای آبیویی خاکهای شور و سدیمی ایران. (۱۳۸۱). نشریه شماره ۲۵۵ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، تهران.
- ۵- علیزاده، امین. (۱۳۸۳). کیفیت آب در آبیاری. مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد.
- ۶- گزارش مطالعات نیمه تفصیلی دقیق خاکشناسی و طبقه بندی اراضی دشت شمال هوفل. (۱۳۸۷). مهندسی مشاور سازاب پردازان، اهواز.
- ۷- مهاجر میلانی، پرویز و جواهری، پرهام. (۱۳۷۷). آب مورد نیاز شستشوی خاکهای ایران. مؤسسه تحقیقات خاک و آب، تهران.